

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1941 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa fastigheter, som disponeras av veterinärrättningen i Skara.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 21 februari 1941 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 106, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att vissa i en av styrelsen för veterinärrättningen i Skara gjord ansökan avsedda fastigheter må försälas på i huvudsak av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna villkor.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 14 mars 1938 har *styrelsen för veterinärrättningen i Skara* anhållit *dels* om tillstånd att försälja följande fastigheter, nämligen stadsägorna nr 528, 597, 579 och 592 inom Skara stad samt $\frac{1}{4}$ mantal Forssen 1² och $\frac{1}{8}$ mantal Forssen 1⁴ i Härlunda socken, *dels ock* om medgivande att för inrättningens räkning fondera försäljningsmedlen och disponera den årliga avkastningen ävensom att i mån av behov och efter i varje särskilt fall av Kungl. Maj:t inhämtat tillstånd få använda genom försäljningen av stadsägorna nr 528, 597 och 579 influtna medel för förbättringsarbeten å andra av inrättningen disponerade fastigheter. Enligt styrelsens framställning bör vid försäljningen undantagas till stadsägorna nr 579 och 592 hörande skog. Vid framställningen fanns fogat ett den 4 januari 1938 av domänuppskattningsnämnden i Skaraborgs län upprättat värderingsinstrument över fastigheterna. Av utredningen framgår, att viss del av omförmälda fastigheter donerats till veterinärrättningen i Skara enligt testamente den 19 mars 1807 av professorn P. Hernqvist samt de övriga inköpts för medel, som anvisats av Kungl. Maj:t.

Beträffande utredningen i ärendet i övrigt tillåter sig utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet.

I sin förenämnda skrivelse har styrelsen för veterinärrättningen på anförda skäl och med stöd av uppskattningsnämndens utlåtande funnit synnerligen önskvärt, att följande lägenheter kunde försälas, nämligen: stadsägan 528 Ängaberget, som med hänsyn till sitt läge och ringa omfattning bör försälas till tomtmark, stadsägorna 597 Fribergsäng, 592 Balsum och 579 Baden samt hemmanet Forssen. Enligt styrelsens mening bör försäljning till fastställda värden ske under hand och lägenheterna Fribergsäng, Balsum, Baden

och Forssen först hembjudas till nuvarande arrendeinnehavare. Därest köp på fastställda villkor icke skulle komma till stånd med dessa, böra lägenheterna utbjudas till försäljning i öppna marknaden till lägst följande priser, nämligen

för Ängaberget	statsegendom	13,900	kronor	
» Fribergsäng	»	2,400	»	
» Baden	» utan skog	3,400	»	
» Balsum	donationsegendom utan skog	5,600	»	samt
» Forssen	»	13,500	»	

Över styrelsens framställning ha yttranden avgivits den 25 november 1940 av kammarkollegiet och den 22 januari 1941 av statskontoret.

Departementschefen har i ärendet anfört följande:

»Av vad styrelsen för veterinärrättningen anfört framgår, att därest försäljning av de i inrättningens ansökan upptagna fastigheterna icke kommer till stånd, det blir nödvändigt att vidtaga omfattande reparationer och andra arbeten å fastigheterna. För gäldande av kostnaderna för dessa arbeten finnas inga medel tillgängliga för styrelsen. För ändamålet måste därför särskilda statsmedel anvisas. Ur såväl statens som inrättningens synpunkt torde det vara ekonomiskt mera fördelaktigt att fastigheterna få försälas i den omfattning styrelsen föreslagit. Att såsom i yttrandena ifrågasatts från försäljningen undantaga fastigheterna Forssen 1² och 1⁴ om tillhoppa $\frac{3}{8}$ mantal synes icke lämpligt. Även dessa fastigheter äro i behov av icke obetydliga förbättringsarbeten för att komma i tillfredsställande skick. Såsom kammarkollegiet framhållit torde bestämmelserna i professor Hernqvists testamente icke lägga hinder i vägen för de donerade fastigheternas försäljning. Fastigheterna torde böra försälas till lägst de belopp, som angivits i styrelsens ansökan. Statskontoret har i sitt yttrande ifrågasatt om icke ny värdering av fastigheterna borde ske med hänsyn till den förhållandevis långa tid som förflutit sedan värderingen skedde. Med hänsyn till att en ny värdering skulle medföra ett uppskov med ärendets avgörande ytterligare ett år anser jag mig icke kunna förorda, att förnyad värdering skall äga rum innan ärendet underställes riksdagens prövning. Det synes böra få ankomma på Kungl. Maj:t att, därest riksdagen skulle lämna sitt medgivande till fastigheternas försäljning, besluta huruvida ny värdering bör äga rum. Skulle sådan värdering komma till stånd, torde fastigheterna icke böra säljas under de värden, som därvid finnas skäliga. I fråga om försäljnings sättet ansluter jag mig till styrelsens förslag, att stadsägorna nr 579, 592 och 597 samt fastigheterna Forssen 1² och 1⁴ i första hand hembjudas de nuvarande arrendatorerna. Skulle dessa ej vilja förvärva fastigheterna, torde desamma liksom stadsägorna nr 528 böra försälas under hand.

De influtna köpesummorna för fastigheterna synas böra disponeras på sätt statskontoret föreslagit. Köpeskillingarna för donationsegendomarna torde sålunda böra tillföras veterinärrättningens donationskapital, under det att de i övrigt influtna medlen böra i avvaktan på Kungl. Maj:ts beslut

rörande deras slutliga disposition tillsvidare redovisas å särskild diversemedelstitel såsom innestående å statsverkets checkräkning.

Statskontoret har i sitt yttrande även berört frågan om återbetalning av ett enligt Kungl. Maj:ts beslut den 10 september 1914 till styrelsen för inrättningen utanordnat belopp av 28,000 kronor. Såsom statskontoret anfört synes denna fråga icke nu böra upptagas till avgörande.»

I anslutning till vad i yttrandena anförts har inom utskottet avhandlats frågan, huruvida tidpunkten kunde anses lämplig att nu försälja samtliga de i styrelsens för veterinärinrättningen i Skara skrivelse angivna fastigheterna. Om än utskottet därvid — särskilt med hänsyn till att fastighetsvärdena i allmänhet synas vara i stigande — funnit vissa skäl tala för de hörda myndigheternas uppfattning, har utskottet dock, huvudsakligen på grund av vad av utredningen framgår rörande beskaffenheten av fastigheternas åbyggnader, i försäljningsfrågan stannat för samma mening som departementschefen. Utskottet vill alltså icke motsätta sig att fastigheterna säljas i den omfattning, som av anstaltens styrelse föreslagits.

Utskottet.

Beträffande de ifrågasatta köpeskillingarna vill utskottet i anslutning till vad departementschefen i denna fråga uttalat framhålla, att fastigheternas värden böra tagas under omprövning vid förnyad uppskattningsförrättning.

Mot vad departementschefen i övrigt anfört rörande sättet för försäljningen av ifrågavarande fastigheter m. m. har utskottet intet att erinra.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 1 april 1941.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Tjällgren, Carl Eriksson, Granath, von Stockenström, Anderberg, Nils Olsson*, friherre *Beck-Friis* och *Bondeson* samt

från andra kammaren: herrar *Andersson* i Löbbo, *Hedlund* i Häste, *Ericsson* i Sör-sjön, *Karlsson* i Munkedal, *Carlström, Mäler, Lundbom* och *Pettersson* i Rosta.
